

OTROŠKE PESMI Z NAPEVOM

za najnižjo stopnjo osnovne šole.

NABRAL IN PRIREDIL
TER IZDAL

ANTON KOŠI

U SREDIŠČU OB DRAVI, 1928.

V založbi izdajateljevi.

POJMO SRČNO
VSI NA GLAS:

19.11.1957

NAŠ JE MLADI,
ZLATI ČAS !

Kazalo.

Stran

1. Učenčeve slovo od doma	1
2. V solo !	2
3. Mladi šolarček	3
4. Za abecedarje	4
5. Samoglasniki	5
6. Solnce čez hribček gre	6
7. Škrjančku	7
8. Pleši, pleši, črni kos !	8
9. Mlin	9
10. Večer	10
11. Angel varih	11
12. Božje oko	11
13. Prvi sneg	12
14. Na saneh	13
15. Holine	14
16. Pogreb lovca	15
17. Slovo zimi	16
18. Otrok in domovina	16
19. Haj maramo mi	17

Zmerno.

1. Učenčeve slovo od doma.

-1-

Po nar. napevu.

1. Zbogom, ljuba mami-ca, prvič gremod te-be zdaj; v šolo moram
2. Pravi - la si vedno mi, da je v šoli prav le-po, vendor me sr-

da u-čen vrnem klobi se na -zaj.

ce bo-li, ko pozdravljam te v slo-vo. [Besedilo Fr. Ločniškarjeve.]

Opoomba. Drugi glas je pridejan za event. spremljevanje na goslih.

-2-
Veselo.

2. V šolo!

Narodni napev.

1. Kaj me briga strma cesta, kaj mi hoče dolga pot! Če sem
2. Ves neuk nameril v šo-lo pr-vi plahi sem korak, poln sem

zdaj še majhen šolar, pa po-zneje bom gospod.
danes u-če-nosti, od glavè do pei junak. (E. Gangl.)

Odločno.

3. Mladi šolarček.

-3-

A.K.

1. Že mlad se vam zdim, že v šo-lo hitim, na klop grem sedet in
2. Ko zvon pozvoni, odmo-li-mo vsi, brž kroki ro-ko pred
3. Kdor je ne-pazljiv, glasán, nagajiv, tam v koju sto-ji, na
4. A jaz bom samo poslušen le-po, tako še nekoč u-

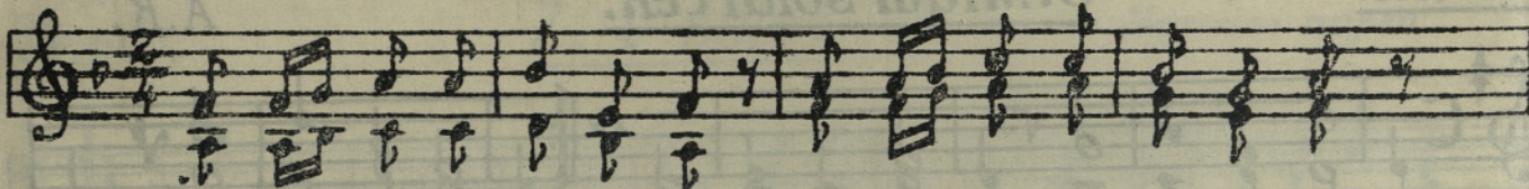

štejem do pet.
sebe le -- po!
jok se dr -- ži.
čen bom na moc.

(Besede iz „Prve čitanke.“)

Lahno.

4. Za abecedarje. Po češkem napevu.

1. Šolski zvonec pozvoni — kje pa moje so re-či?
2. Ulak pripiska: u, u, u! Striček je prišel domu,
3. Mater iz-gu-bi-lo je jagnje in u-pi-lo je
4. Deček se-de na kolò — hej, to gre navzdol le-po!
5. Bralec naš še nič nezna, star je komaj tedna dva:

Prav nikjer jih najti ni;
kupil záme je medúz,
z nami šo-larji: e, e,
Strah in groza ~prav v vodo
slišal pa od nas je a

deček jo-ha i, i, i,
ker znam pisati že u.
pa jo zopet na-šlo je.
je za-vo-zil ~ o - o - o!
in zdaj joka: a - a - a!

[F. Ločniškar.]

Vkoraku.

5. Samoglasniki.

J. Mikložič.

1. J, i, i, i, i, uk naj nas skrbi, priden in učan, vsak je
2. Ū, u, u, u, u, drži se redù ubogaj paži rad, hitro
3. E, e, e, e, e, izpod rok vse gre, lepih naukov glas razve-
4. O, o, o, o, o, pisat znam lepo, čitam, rišem že, pevam
5. J, u, e, o, a, ko se uk konča, k statišem domov mirno

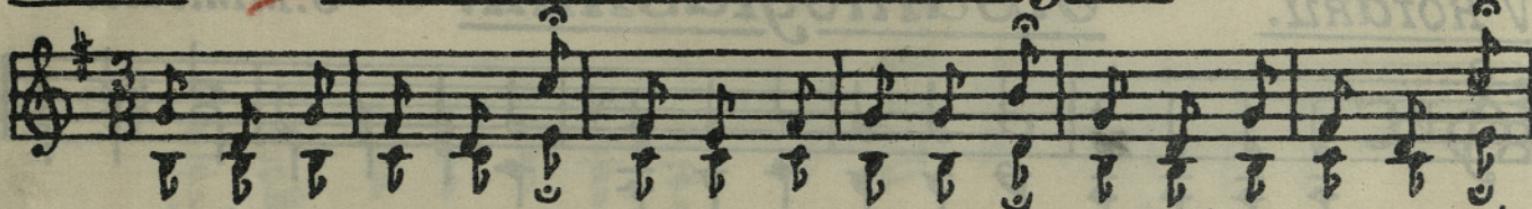

- spoštovan. J, i, i, i, i, uk nas naj skrbi.
 znal boš brat? Ū, u, u, u, u, drži se re - du.
 dru - je nas. E, e, e, e, e, izpod rok vse gre.
 pesmi - ce. O, o, o, o, o, pisat znam lepo.
 poj - de - mo. J, u, e, o, a, ko se uk konča.

Mikložič
ve. začetnicej

Veselo.

6. Solnce čez hribček gre. Po nar. motivu.

1. _____ luna pa za gore; zvezdice presvetlé
2. _____ roži-ce se bude vrosí se njih glave
3. Solnce čez hribček gre ptiči-ce žvigo-le, žarkov se ve-se-le,
4. _____ pesni v nebo doně, ra-ja-ři tu-di smě

se po-to-pe.

krasno blišče.

k nebu le-te.

moje sr-cě. (M. Vilhar.)

Radostno.

7. Škrjančku.

Po nar. napevu. -7-

1. Čez dobravo ti-ho, pesem se glasi, ej, škijanček
2. Ej, škijanček drobni, le radosnō poj, razve-sa-li

drobni pesem gosto-li.
s sľadkym spevom srček moj. (Sokolov.)

-8-
Veselo.

8.Pleši,pleši,črni kos! Hrv.nar.napev.

1. Pleši, pleši, črni kos! Kak'bom plesal, ker sem bos, nimam drete
2. Honje, vole daj v denar, da si kupiš čevljev par in zasučeš
3. Le naj pleše dekli-ca, če le čeveljčke ima, le-pe nove,
4. Godec naš lisica bo, medved brundal bo za njo: břnda, brunda,

ne smolé, da bi kopal čeveljčke.
se okrog, pa si nič ne ranis nog.
prav svešte in dešči-co vrh pete.
brunda bum, brunda, brunda, brunda bum. (Po hrv.narodni.)

Radošno.

9. Mlin.

- 9 -
A.K.

1. Ob bistrem potoku je mlin, in jaz sem vam mlinarjev sin;
2. Je tec i mi vo-dä le-po in ženi na-n mlinško ko-lo;
3. Ce mlinček le ti-ho bi stal, bi mlinar in kmet žaloval

ko mlinček topoče in voda šumilja, se v prsih mi srce i-gra.
ko kamen vrli se in zrnje drobi, se v skrinji že moka praši.
in otrok bi jokal in tožil glasno, kako je brez kruha hudo.

(L. Černej.)

Zvezde migajo v dalji lepo, skoz nje gleda boje-cko.

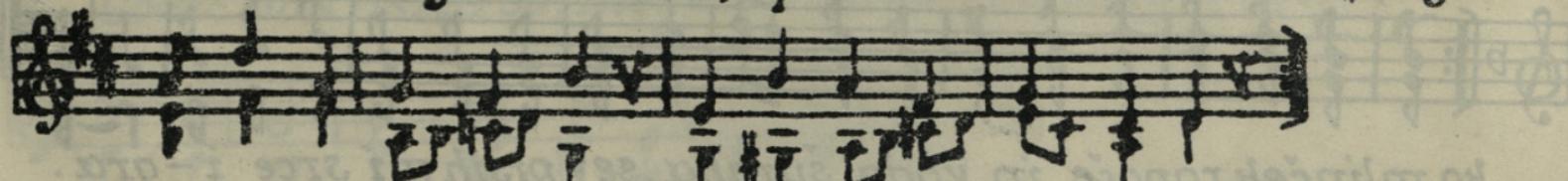
-10-
Lahno.

10. Večer.

St. Premrl.

Zdravo Mari-jo že zvoni, pa molimo tu - di mi: „Bogec

predobri, daj nam daj sladko spanje, sveti raj!” (E. Gangl.)

Nekoliko počasi.

11. Angel varih.

A.K.

1. Hadar otrok le-žé spať, z neba pride angél zlat, čuva ga, pri
2. Spavaj varovanček moj, nič se hu-de-ga ne boj! Jaz varujem

měm stoji, dokler sladko ne zaspí.
te zvesťo, spavaj, sanjaj mi sladko. (Lj. Polanec.)

Zmerno.

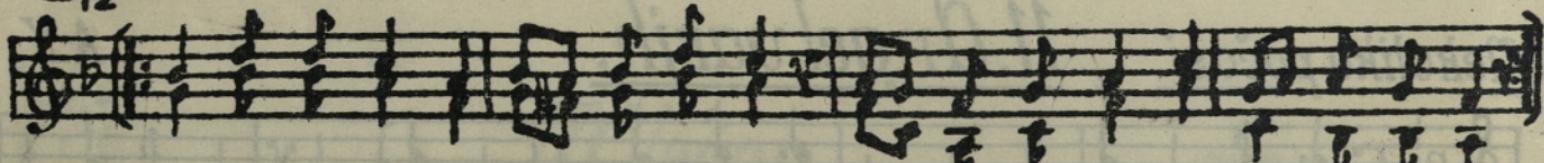
12. Božje oko.

St. Preml.

Zvezde migljačo v dalji lepo, skozi nje gleda božje oko.

-12-

Gleda o-tro-ka, kadar bedi, in ga varuje, kadar zaspi.
(Lj. Polanec.)

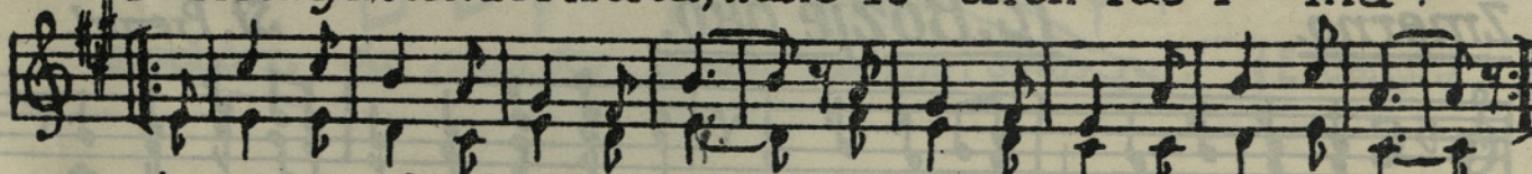
Radosno.

13. Prvi sneg.

A.K.

1. Ju-he! ju-he! Veselje oj, glej snežec padel je no-coj,
2. Pozdravljen snežec iz srca, kako te otrok rad i-ma!

in strehe, drevje, plan in vrt pokriva snežno-beli prš.
Brez tebe dolgi zimski čas pač žalosten bi bil za nas.

(L. Černej.)

Veselo.
V horaku.

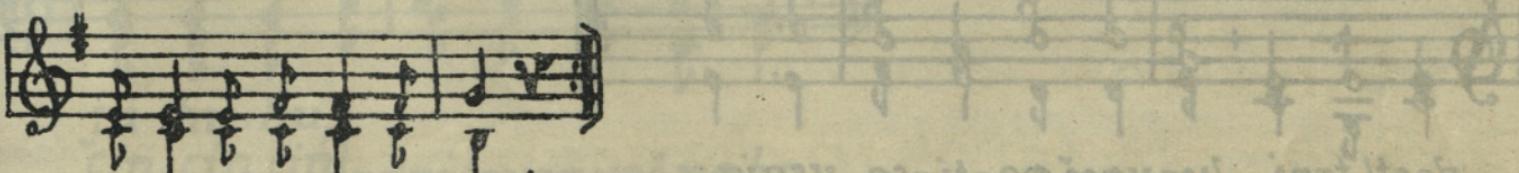
16. Peprah kuharček
14. Na saneh.

-13-

A.K.

1. Šo - la je mini - la tri - li - li, zdaj pale po snegu
2. Torbi - ca posko - či z deč - kom hop - Jožek pade nanjo
3. Tabli - ca na kosce se zdro - bi - kam bojutri pisal
4. S solzami se Jošku o - rosi o - ko - tabli - ca ni - ko - li

na sa - ni,
ka - kor snop.
če - la vec in ne bo boiski

[Fr. Ločniškar.]

Lahno.

15. Koline.

Narodni napev.

1. Ue - se - li čas prihaja, ko mati zgodaj vsta - ja. Ma - dosť skrbi in
2. Preši - ča smo vzredili, zdaj bomo ga lo - vi - li; okrog oglov, o -
3. Prešič Ši - ro - ko zi - ja, z debelim repom vi - ja, ker se bo - ji zdaj
4. Preši - ča smo zaklali, na drobno razre - zali, saj boljše je si - o -

dost' tripi, ker v peč po - ti - co vsaja.

krog plotov za njim bomo ho - di - li.

zadnje dni, da klal ga bo Ma - ti - ja.

ti sočkrat kot da bi ga pro - da - li. (Narodna.)

Veselo.

16. Pogreb lovca.

-15-

Narodni napev.

1. Zajčki so shakali, so lovca po-ho-pali: Ju-ju-ju-ju-
2. Ptički so pe-vali, so loveca po-ho-pali: Cin cin cin cin
3. Sova je uj-kala, je gornatruji stala: Shovik, skovik, sko-
4. Žerja-vi in jerebi, so bi-li pri pogrebi: Hojli, hojlo, hoj-

ju-hu-hu,
cin, cin, cin
vik, skovik,
li, hojlo,

zdaj lovca več ne bo.

(Narodna.)

17. Slovo zimi.

A.K.

1. Z Bogom zima, z Bogom zdaj, spet odhajaš v drugi kraj; ko ti
2. Rad imel sem kratkočas tudi tebe sneg in mráz; pa pre-

srečno pot želim, se pomladi veselim.
dolgo si že tod, z Bogom torej, srečno pot! (L. Černej.)

Zobčutkom. 18. Otrok in domovina. Po medjimurskem napevu.

1. Tebi, domovi - na sveta, zveslo sem v ljubezni vdan.
2. Tebi sluzi moje delo, tebi moc, pónos in čas.

Mlada so še moja le-ta, vendar tvoj sem državljjan.
Za-te bo sr-ce go-re-lo, ti si moja tvoj sem jaz.'
(Bes. iz „Prve čitanke.“)

Živahno.

19. Kaj maramo mi...

Nar. napev.

1. Haj maramo mi, k'smo fantje mladi; Soldatov primanjka, pa
2. Zdaj puško na ramo, pa sabljo za pas, tri kuglji-ce v varžet, pa

pojdemo mi.
gremo skoz' vas. (Narodna.)